

عنوان مقاله:

قالیهای محرابی، تجلی هنر اسلامی در فرش ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علی پیری - مربی، عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

ایران در زمان ظهور اسلام مهد هنر فرشبافی جهان بوده و از نقوش انسانی، جانوری و گیاهی بهطور گسترده در این هنر استفاده میشده است، اما آنچه پس از ورود دین مبین اسلام به ایران؛ هنر ایران و به ویژه فرشبافی را متأثر از خود نموده، سیطره تفکر اسلامی است که نمود آن را در تولید قالیهای محرابی میتوان به خوبی مشاهده کرد. در این پژوهش سعی نویسنده بر آن است تا به روش توصیفی و تحلیلی اقدام به بررسی انواع متنوع قالیهای محرابی نموده و پس از تجزیه و تحلیل نتایج، به دستبندی آنها پردازد. یافتههای تحقیق حاضر نشان میدهد که قالیهای محرابی بهطور اختصاصی برای مفروش کردن مساجد و برپایی نماز بر روی آنها تولید و عرضه میشده است. این قالیها جهت دار بوده و بهگونهای قرار میگیرند که همواره جهت قبله را برای نمازگزار مشخص نمایند. فرم اولیه و تزیینات موجود در این قالیها نیز از شکل محراب مساجد و تزیینات موجود در گنبد آنها الگو برداری شده است. گاهی نیز یک ردیف از این قالیچهها از عرض بهم متصل میشوند که در این صورت به آنها قالی محرابی صف میگویند. معروفترینقالیهای محرابی که از زیباترین قالیهای تولید شده در دوره اسلامی میباشند را در گروههای: محرابی هندسی، محرابی درختی، محرابی گلدانی، محرابی ستوندار و محرابی قندیلدار میتوان بررسی نمود.

کلمات کلیدی:

قالیهای محرابی، محرابی درختی، محرابی گلدانی، محرابی ستوندار، محرابی قندیل دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/616356>

